

Justitsministeren (Bülow): Jeg er ikke enig med den ærede Taler (Ellinger), og jeg vil lige fremdrage for ærede Medlemmer, hvorledes det er gaaet med dette Lovforslag i Landstinget. Der var det Højres Ordfører, der talte imod dette Lovforslag og lagde det Hindringer i Vejen. Det er ikke mindre end 4 Aar, siden dette lille Lovforslag blev fremsat i Landstinget, og det har i alt været forelagt i Landstinget 4 Gange. Da det første Gang blev forelagt, fandtes ikke de Ord, der nu findes i Slutningen af § 1 og § 2: „i fremmed Land, hvor denne Virksomhed er forbudt der bosatte Personer“. Men der blev i 1907 af Højres Ordfører i Landstinget gjort saa stærke Indvendinger imod Loven, fordi den kunde ramme Salg i Lande, hvor saadant Salg var tilladt, og der blev sagt, at der var ingen Mening i at forbyde danske Undersaatter et Erhverv i et Land, hvor dette Erhverv var fuldstændig lovligt. Saa blev i 1908 de paagældende Ord satte ind, og Højres Ordfører i Landstinget udtalte den 5. November 1908: „Hovedanken er nu bleven fjernet ved det foreliggende Lovforslag, idet der i hver enkelt Paragraf nu er blevet tilføjet, at Forbudet kun skal gælde, for saa vidt denne Virksomhed i det paagældende fremmede Land er forbudt Personer, som have Bolig der“. Altsaa, Højres Ordfører kom med Indvendinger i 1907. Den Justitsminister, der var Justitsminister i 1908, bøjede sig derfor og satte denne Tilføjelse ind. Min højtærede Forgænger forelagde ligeledes Forslaget i Landstinget med den samme Tilføjelse.

Det er lykkedes mig i Aar at faa Landstinget til at vedtage denne Lov, og det lykkedes mig hurtigt, blandt andet fordi denne Tilføjelse fandtes. Det, Højres Ordfører i Folketinget nu henstiller, er, at denne Tilføjelse skal jeg tage ud igen. Men det gør jeg virkelig ikke. Saa vilde Sagen komme op i Landstinget igen, og saa vilde Højres Ordfører i Landstinget forlange, at Ordene skulde ind igen, og saa kunde vi blive ved at spille Bold paa den Maade. Og hvad opnaa vi derved? Vi opnaa, at den Slags Forretninger, som vi alle — ogsaa det ærede Medlem — misbillige, blive ved at florere. Hvis Højres Ordfører i Landstinget i 1907 havde stillet sig paa samme Standpunkt som det ærede Medlem, havde denne Lov været Lov sandsynligvis allerede i 1907, og Danmark kunde altsaa i 4 Aar før være blevet fri for Forretninger, der udsuge et Publikum, som ikke ved, hvad det indlader sig paa,

og som i Almindelighed ikke har Raad til at gøre disse Køb. Derfor vil jeg meget bede det høje Ting om ikke at lytte til det ærede Medlem.

Jeg ved selvfølgelig ikke, hvorfra det ærede Medlem har sine Oplysninger, om det er Folk, der ere interesserede i at drive denne Virksomhed, som have forsynet det ærede Medlem med Oplysninger eller have bedt det ærede Medlem om at drage dette Spørgsmaal frem, men jeg advarer ærede Medlemmer mod at lytte dertil, thi det vil faktisk kun føre til, at man med eller mod sin Villie kommer til at beskytte de Folk, som leve af denne Forretning. Derfor vil jeg meget bede om, at Loven bliver vedtagen i den Form, hvormed der var Enstemmighed i Landstinget.

Det ærede Medlem tangerede vistnok — jeg er ikke helt sikker paa det —, at der kunde være Forskel mellem Præmieobligationer og Serieobligationer, saa at der kun var Grund til at forbyde Salg af de egentlige Serieobligationer. Jeg tror nu ikke, at alle ærede Medlemmer ere klare over den Forskel, der her er, og jeg skal oplyse, at Landstingsudvalget forrige Aar udbad sig Oplysninger fra den Politimyndighed her i København, der havde mest med disse Sager at bestille, og netop henedede hans Opmærksomhed paa, om der ikke kunde gøres en Undtagelse for Præmieobligationer, men den vedkommende Politiebedsmands Indberetning lød saaledes: „Efter min Formening er der imidlertid ganske den samme Anledning til at skride ind imod Præmieobligationerne som imod Serieobligationer, idet jeg først og fremmest maa tillade mig at betone, at det, der udbydes til Salg, er ikke Andele i Obligationerne, men Andele i Retten til for et bestemt Antal Trækninger at deltage i Gevinstudbyttet.“ Saa er der en længere Udvikling, hvori han gør gældende, at man af Prospekterne i Virkeligheden ikke kan se, om det er Præmieobligationer eller Serieobligationer, det er blandet pêle-mêle imellem hinanden, Folk ane ikke, om det er Andele i Præmieobligationer eller Serieobligationer. Jeg mener heller ikke, at der paa dette Punkt kan gøres nogen Forskel.

Jeg skal saa med Hensyn til selve de Handlinger, som forbydes: Kolportage, Salg af Andele for enkelte Serier og Salg af Andele i Præmieobligationer, bemærke, at alle disse Handlinger ere forbudte i Øjeblikket. Lovforslaget gaar ikke ud paa at udvide Kredsen af disse Handlinger, saa at det forbyder flere Handlinger, end alle-